

Seuraavassa esityksessä omat kommenttini ovat sinisellä tekstillä. Luuk. 9:18 - 50 teksti on mustalla tekstillä. Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat tällaisella mustalla kursivoidulla.

Jeesus valitsi ristin meidän vuoksemme

Luuk. 9:18-20. Kerran, kun Jeesus oli vetäytynyt yksinäisyyteen rukoilemaan ja opetuslapset olivat hänen kanssaan, hän kysyi heiltä: "Kuka minä ihmisten mielestä olen?" He vastasivat: "Toisten mielestä sinä olet Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, toiset taas sanovat, että joku entisajan profeetta on noussut kuolleista." "Entä te?" kysyi Jeesus. "Kuka minä teidän mielestänne olen?" Pietari vastasi: "Sinä olet Kristus, Jumalan Voideltu." ("Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika," Matt. 16:16.)

Jokainen joutuu opetuslasten tavoin henkilökohtaisesti ottamaan kantaa siihen, kuka Jeesus on ja mitä Hän meille itse kullekin merkitsee. Ikuisuutemme joko taivaassa tai helvetissä riippuu kannastamme. Kaikki kyllä herätetään kuolleista mutta kaikki eivät pääse taivaaseen (Matt. 10:32-33, Apt. 24:14-15). Näistäkään Raamatun asioista ei saa vaieta. Ellei Jeesus olisi meidän sijaisemme maksanut meidän syntivelkaamme, taivaaseen ei pääsisi ainoakaan (Room. 3:22-25).

Matt. 10:32-33. *"Joka tunnustautuu minun (Jeesuksen Kristuksen) omakseni ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan omakseni Isäni edessä taivaassa. Mutta joka ihmisten edessä kieltää minut, sen minäkin kiellän Isäni edessä taivaassa."*

Apt. 24:14-15. *Mutta sen minä (Paavali) sinulle tunnustan, että kuljen sitä tietä, jota he (ylipappi seuralaisineen) sanovat lahkoksi, ja näin palvelen isieni Jumalaa: Kaiken sen, mitä laissa ja profeettojen kirjoissa sanotaan, minä uskon, ja yhtä lailla kuin nämä tässä minä toivon ja odotan, että Jumala herättää kuolleista niin hurskaat kuin jumalattomat."*

Room. 3:22-25. *Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi."*

Luuk. 9:21-22. Jeesus kielsi heitä (opetuslapsiaan) ankarasti puhumasta tästä (siitä että hän on Messias) kenellekään ja sanoi: "Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon. Kansan vanhimmat, ylipapit ja lainopettajat hylkäävät hänet, ja hänet surmataaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee kuolleista."

Jeesus kielsi opetuslapsiaan kertomasta ihmisille siitä, että hän on Messias koska ihmiset odottivat vääränlaista messiasta, sellaista kuningas-messiasta, joka vapauttaisi heidät Rooman vallan alta. Jeesus ei halunnut vahvistaa tätä väärää odotusta.

Jeesus tiesi kuka Hän on, mikä Hänen tehtävänsä on ja millä tavalla Hän sen suorittaisi. Hänhän oli itse kolmiyhteisenä Jumalana jo ennen ihmiseksi syntymistään, kirjoituttanut tulevasta ristinkuolemastaan kertovat asiat Vanhaan testamenttiin.

- Jeesus Kristus on se "vaimon siemen", josta Jumala puhui jo Adamille ja Eevalle paratiisissa. Kun ristin naula lyötiin Jeesuksen kantapäiden läpi, toteutui Jumalan sana siitä, että käärme pistää vaimon siementä kantapäähän. Samalla murskattiin käärmeen valta (1. Moos. 3:14-15, Room. 8:3, 2. Kor. 5:21).

1. Moos. 3:14-15 ed. käännös. *Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi. Ja minä panen vaimon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se (vaimon siemen) on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä (häntä) kantapäähän."*

Room. 8:3. *... Syntien sovittamiseksi hän (Jumala) lähetti tänne oman Poikansa syntisten ihmisten kaltaisena. Näin hän tuomitsi ihmisessä ihmisten synnin,*

2. Kor. 5:21. *Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden.*

- Ristiinnaulitusta Jeesuksesta kertoo myös Israelin kansan erämaavaelluksen aikana tankoon ripustettu käärmeen kuva, jota katsomalla jäi eloon, vaikka käärme oli purrut (4. Moos. 21:4-9). Jeesus tehtiin synniksi, häväistiin ja surmattiin meidän puolestamme, että meidät syntiset vapautettaisiin. Meidän tulee katsoa ristiinnaulittua vapahtajaamme kuten israelilaiset katsoivat käärmeen kuvaa, että eläisimme.

4. Moos. 21:4-9. *Kiertääkseen Edomin maan israelilaiset lähtivät Horinvuoren luota Kaislamerelle vievää reittiä. Matkalla kansa kävi kärsimättömäksi ja alkoi puhua Jumalaa ja Moosesta vastaan:*

"Miksi te toitte meidät pois Egyptistä tänne autiomaahan kuolemaan? Täällä ei ole leipää eikä vettä. Aina vain tätä samaa kurjaa ruokaa!" (mannaa) Silloin Herra lähetti kansan kimppuun myrkkykäärmeitä, ja niiden puremiin kuoli suuri joukko israelilaisia. Kansa tuli Mooseksen luo sanomaan: "Me teimme synnin, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän ottaisi nämä käärmeet pois meitä ahdistamasta." Mooses rukoili kansan puolesta, ja Herra sanoi Moosekselle: "Tee käärmeen kuva ja pane se tangon päähän. Jokainen pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon." Mooses teki pronssista käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun ne, joita käärmeet olivat pureet, katsoivat pronssikäärmettä, he jäivät eloon. (Käärmeitä ei otettu pois ihmisiä ahdistelemasta vaan heille annettiin keino jäädä eloon. Samoin on nykyisinkin. Pahaa ei ole otettu pois mutta Jeesuksen Kristuksen ristinkuolemaan ja sovintovereen turvaavalle annetaan elämä.)

- Jeesus Kristus on se ristinpuuhun ripustettu, joka suostui kirouksen alaiseksi, ettei meitä kirottaisi (Gal. 3:13, Matt. 27:46).

Gal. 3:13 ed. käänös. Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu"

Matt. 27:46. Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus (ristillä ollessaan) huusi kovalla äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se merkitsee: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?

- Jeesuksen ristiinnaulitsemisessa toteutuivat myös psalmien ennustukset (Ps. 22:13-19). Lisäksi profeetta Jesaja puhuu Jeesuksen ristiinnaulitsemisesta, Jes. 52:13 - 53:12, mutta siitä jäljempänä.

Ps. 22:13-19. Sonniin laumat piirittävät minua, villit Basanin härät minut saartavat, kuin raatelevat pedot ne uhkaavat minua, kuin karjuvat leijonat, kita ammolla. Voimani valuu maahan kuin vesi, luuni irtoavat toisistaan. Sydämeni on kuin pehmeää vahaa, se sulaa rinnassani. Kurkkuni on kuiva kuin ruukunsiru, kieleni on tarttunut kitalakeen. (Psalminkirjoittaja kuvaa tässä osuvasti ristillä riippujan tuntoja.) Maan tomuun sinä suistat minut kuolemaan! Koirien lauma saartaa minut, minut ympäröi vihamiesten piiri. Käteni ja jalkani ovat runnellut, (Ristin nauhat lyötiin ranteiden ja kantapäiden läpi.) ruumiini luut näkyvät kaikki. (Ruumiin kuivuminen tuo luut näkyviin. Lisäksi roomalainen ruoskinta kuorii lihan luiden päältä.) Ilkkuen he katsovat minuun, (Ylipapit ja toinen ryöväri ilkkuivat Jeesusta.) jakavat vaatteeni keskenään ja heittävät puvustani arpa. (Vaatteiden jako ja puvusta arvan heittäminenkin toteutuivat Jeesuksen ristiinnaulitsemisessa täysin.)

Luuk. 9:23-25. Jeesus sanoi kaikille (myös meille jokaiselle): "Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. (Jeesus piti ristinkuoleman kasvojensa edessä, eikä Hän pyrkinyt laistamaan tehtävästään.) Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen minun tähteni kadottaa, on sen pelastava. Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta saattaa itsensä tuhoon ja turmioon (menettää sielunsa)?

Paholainen tarjosi Jeesukselle kaikkea, mitä maailma vain voi tarjota. Maksuna olisi ollut luopuminen Isän Jumalan yhteydestä (Matt. 4:8-10). Samoja asioita paholainen tarjoaa meillekin, jotta saisi meidät luopumaan Jeesuksen Kristuksen seurasta ja siten kadottamaan elämämme (1. Joh. 2:15-17). Rakkaus maailmaan tuo mukanaan ruumiin halut, silmien pyyteet ja mahtailevan elämän mutta samalla myös Paholaisen seuran. Kun me turvaamme Jeesukseen Kristukseen, Hänen jumalallinen voimansa antaa meille lahjaksi kaiken, mikä kuuluu todelliseen elämään (2. Piet. 1:3-4).

Matt. 4:8-10. Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle maailman kaikki valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi: "Kaiken tämän minä annan sinulle, jos polvistut eteeni ja kumarrat minua." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, Saatana! On kirjoitettu: 'Herraa, Jumalaasi, sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella.'"

1. Joh. 2:15-17. Älkää rakastako maailmaa, älkää sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaudella ei ole hänessä sijaa. Sillä mitä kaikkea maailmassa onkin, ruumiin halut, silmien pyyteet ja mahtaileva elämä, se kaikki on maailmasta, ei Isästä. Ja maailma himoineen katoaa, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

2. Piet. 1:3-4. Hänen (Jeesuksen Kristuksen) jumalallinen voimansa on antanut meille lahjaksi kaiken, mikä kuuluu tosi elämään ja jumalanpelkoon. Olemmehan päässeet tuntemaan hänet, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja voimallaan. Näin hän on meille lahjoittanut suuret ja kalliit lupaukset, jotta te niiden avulla pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee, ja tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta.

Luuk. 9:26. Joka häpeää minua (Jeesusta Kristusta) ja minun sanojani (Raamatun tekstiä), sitä on Ihmisen Poika häpeävä, kun hän tulee kunniassaan, Isänsä ja pyhien enkelien kirkkaudessa.

Mark. 8:38. *Joka tämän uskottoman ja syntisen sukupolven keskellä häpeää minua ja minun sanojani, sitä on Ihmisen Poika häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."*

Tässä Jeesus viittaa siihen aikaan tulevaisuudessa, kun Hän tulee hakemaan luokseen kirkkauteen kaikki ne, jotka eivät ole Häntä ja Hänen sanojaan hävenneet.

Mitä on Jeesuksen ja Hänen sanojensa häpeäminen?

Jeesuksen häpeäminen on sitä, että Jeesuksesta ei haluta puhua ristiinnaulittuna, joka ristillä vuodatti sovintoverensä meidän takiamme (Hepr. 13:11-13). Moni puhuu Jeesuksesta rakkautena, parantajana ja ihmeidentekijänä mutta ei siitä, että Jeesus kuoli ristillä juuri hänen ja kuulijan syntien vuoksi kärsien sijaisnamme häpeän, hylkäämisen ja kuoleman (1. Kor. 1:18).

Moni, joka häpeää Jeesusta kyllä puhuu, että "tule sellaisena kuin olet" mutta jättää sanomatta, että "älä jää sellaiseksi kuin olet". "Tee parannus. Jumalan Pyhä henki antaa siihen voiman." Kun tätä ei sanota, tulijat alkavat muuttaa seurakuntaa sellaiseksi kuin he itse ovat. (1. Piet. 1:14-16, Room. 12:1-2.)

Hepr. 13:11-13. *Tehän tiedätte, että kun ylipappi syntien sovittamiseksi vie kaikkeinpyhimpään eläinten verta, näiden eläinten ruhot poltetaan leirin ulkopuolella. Siksi myös Jeesus kärsi ja kuoli kaupunginportin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen.*

1. Kor. 1:18. *Puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.*

1. Piet. 1:14-16. *Olkaa kuuliaisia lapsia älkääkää taipuko noudattamaan himoja, joiden vallassa ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette. Onhan kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä."*

Room. 12:1-2. *Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä, veljet: Antakaa koko elämänne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla. Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.*

Jumala on yhtä Sanansa kanssa. Häntä ei voi erottaa sanastaan. Itse asiassa Jumalan Sana on Jeesus (Joh. 1:1-4). Jeesuksen sanojen häpeäminen, voisi jopa sanoa häpäiseminen, on sitä, että; vaikka on kristitty ja sanoo "Herra, Herra", ei pyri suuntaamaan elämäänsä Jeesuksen sanojen mukaan. Jeesuksen sanat on meille kerrottu Raamatussa. Tällainen henkilö todellisuudessa pettää Jeesuksen (Matt. 7:15-23). Juudaskin viihtyi hyvin Jeesuksen seurassa koska hän käytti Jeesuksen rahavaroja omaksi hyödykseen (Joh. 12:6). Paholainen sai houkuteltua Juudaksen niin pitkälle syntielämään, ettei tämä enää kyennyt tekemään parannusta synneistään.

Joh. 1:1-4. *Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Jo alussa Sana oli Jumalan luona. Kaikki syntyi Sanan voimalla. Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.*

Matt. 7:15-23. *"Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota rypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia hedelmiä. Ei hyvä puu voi tehdä kelvottomia eikä huono puu hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen. Hedelmistä te siis tunnette heidät. "Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon.*

Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra! Sinun nimessäihän me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimessäsi teimme monia voimatekoja.' Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: 'En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, väärydentekijät!'

Joh. 12:6. *Tätä hän (Juudas) ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Yhteinen kukkaro oli hänen hallussaan, ja hän piti siihen pantuja rahoja ominaan.*

Luuk. 9:27. Totisesti: tässä joukossa on muutamia, jotka eivät kohtaa kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan."

Itse ymmärrän Jeesuksen tarkoittaneen tällä seurakunnan syntymistä helluntaina, jolloin opetuslapset saivat Pyhän Hengen. Jeesus julisti ristinkuolemaansa asti, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Helluntaista alkaen Jumalan valtakunta on ollut läsnä ihmisten sydämessä, sillä Kristus itse on läsnä Häneen uskovan ihmisen sydämessä (Luuk. 17:20-21). Jumalan valtakuntaan sisälle pääsee vain se, jonka Pyhä Henki saa synnyttää uudesti Jumalan lapseksi. Jeesuksen Kristuksen ristinkuolema oli välttämätön edellytys sille, että

[Pyhä Henki voi liittää meidät synteihimme kuolleet ihmiset tähän uuteen liittoon Jumalan kanssa \(1. Kor. 11:23-25, Hepr. 9:13-14\).](#)

Luuk. 17:20-21 ed. käännös. *Ja kun fariseukset kysyivät häneltä (Jeesukselta), milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä".*

1. Kor. 11:23-25. *Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni."*

Hepr. 9:13-14. *Jos jo pukkien ja härkien veri ja saastuneiden päälle vihmittava hiehon tuhka puhdistaa ihmisen ulkonaisiin menoihin kelvolliseksi, (Vanhan testamentin lakiliitto) kuinka paljon paremmin puhdistakaan Kristuksen veri! Ikuisen henkensä voimalla hän on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle, ja hänen verensä puhdistaa meidän omantuntomme kuoleman teoista, niin että voimme palvella elävää Jumalaa.*

Luuk. 9:28-30. Noin viikon kuluttua siitä, kun Jeesus oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan. Hänen rukoillessaan hänen kasvonsa muuttuivat ja hänen vaatteensa sädehtivät kirkkaan valkoisina. Samassa siinä oli kaksi miestä, Mooses ja Elia, keskustelemassa hänen kanssaan.

[Jumala oli haudannut Mooseksen, Elia oli otettu elävänä tulisissa vaunuissa taivaaseen \(5. Moos. 34:5-6, 2. Kun. 2:11.\). Kumpikin oli taivaassa.](#)

5. Moos. 34:5-6. *Mooses, Herran palvelija, kuoli Moabin maassa, kuten Herra oli määrännyt. Herra hautasi hänet laaksoon, joka on Bet-Peorin lähellä Moabissa, mutta kukaan ei tähän päivään mennessä ole saanut tietää hänen hautansa paikkaa.*

2. Kun. 2:11. *Kun he (Elia ja Elisa) kulkivat ja puhelivat keskenään, siihen ilmestyi yhtäkkiä tuliset vaunut ja tuliset hevoset. Ne erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi tuulenpyörteessä taivaaseen.*

Luuk. 9:31. He (Mooses ja Elia) ilmestyivät taivaallisessa kirkkaudessa ja puhuivat Jeesuksen pois-lähdöstä, joka oli toteutuva Jerusalemissa.

[Jeesus tiesi, millaisella tavalla Hän lähtisi tästä maailmasta. Meidän tähtemme Hän suuntasi kulkunsa Jerusalemiin jossa tiesi kuolevansa.](#)

Luuk. 9:32-34. Pietari ja hänen kanssaan olevat opetuslapset olivat vaipuneet syvään uneen. Havahtuessaan he näkivät Jeesuksen kirkkaudessaan ja ne kaksi miestä, jotka olivat hänen kanssaan. [\(Opetuslapset pääsivät hetken ajan seuraamaan käytyä keskustelua.\)](#) Kun nämä olivat lähtemässä Jeesuksen luota, Pietari sanoi: "Opettaja, on hyvä, että me olemme täällä. Me teemme kolme majaa: sinulle ja Moosekselle ja Elialle." Mutta hän ei tiennyt mitä sanoi. Pietarin puhuessa tuli pilvi ja peitti paikan varjoonsa. Opetuslapset pelästyivät, kun näkivät miesten peittyneen pilveen.

[Jumala verhoutuu usein pilveen \(4. Moos. 9:15-16, 1. Kun. 8:6-10, Apt. 1:9-11, Ilm. 14:14-16\).](#)

4. Moos. 9:15-16. *Kun liitonarkkua suojaava telttamaja oli pystytetty, sen peitti pilvi, ja illan pimetessä näkyi majan päällä tulen kaltainen hohde, joka pysyi siinä aamuun asti. Päivisin majan peitti pilvi, ja yöllä pilvi hohti kuin tuli.*

1. Kun. 8:6-10. *Papit veivät Herran liitonarkun paikalleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle. ... Kun papit poistuivat Herran temppelistä, pilvi täytti sen.*
Apt. 1:9-11. *Kun hän (Jeesus) oli sanonut tämän, he näkivät, kuinka hänet otettiin ylös, ja pilvi vei hänet heidän näkyvistään. Ja kun he Jeesuksen etäännyessä vielä tähysivät taivaalle, heidän vieressään seisoi yhtäkkiä kaksi valkopukuista miestä. Nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te siinä seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän."*

Ilm. 14:14-16. *Sitten näin tämän: Oli valkoinen pilvi, ja pilven päällä istui joku ihmisen kaltainen, jolla oli päässään kultainen seppäle ja kädessään terävä sirppi. Temppelistä tuli toinen enkeli, joka kovalla äänellä huusi pilven päällä istuvalle: "Pane sirppisi työhön ja leikkaa, nyt on sadonkorjuun aika. Maan sato on kypsä korjattavaksi." Silloin se, joka istui pilvellä, heitti sirppinsä maan päälle, ja niin korjattiin maan sato.*

Luuk. 9:35. Pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun Poikani, minun valittuni, kuulkaa häntä!"

[Opetuslapset tarvitsivat tätä vakuutusta. Jumala oli puhunut vastaavalla tavalla aikaisemmin \(Luuk. 3:21-22\) ja puhui myöhemminkin \(Joh. 12:23-31\).](#)

Luuk. 3:21-22. *Paljon kansaa oli kastettu. Kun myös Jeesus oli kastettu, niin taivas aukeni hänen rukoillessaan ja Pyhä Henki laskeutui hänen ylleen näkyvässä muodossa, kyyhkysen kaltaisena. Ja taivaasta kuului ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt."*
 Joh. 12:23-31. *Jeesus sanoi heille (opetuslapsille): "Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvää ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon. Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän. Jos joku tahtoo olla minun palvelijani, seuratkoon minua. Missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani, ja Isä kunnioittaa sitä, joka palvelee minua. "Nyt olen järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Ei! Juuri tähän on elämäni tähdännyt. Isä, kirkasta nimesi!" Silloin kuului taivaasta ääni: "Minä olen sen kirkastanut ja kirkastan jälleen." Paikalla oleva väkijoukko kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrähtäneen. Jotkut kyllä sanoivat: "Enkeli puhui hänelle." Silloin Jeesus sanoi: "Ei tämä ääni puhunut minun tähteni, vaan teidän tähtenne. Nyt tämä maailma on tuomiolla, nyt tämän maailman ruhtinas syöstiään vallasta."*

Luuk. 9:36. Äänen vaiettua opetuslapset näkivät Jeesuksen olevan yksin. He pysyivät vaiti kaikesta kokemastaan eivätkä vielä silloin kertoneet siitä kenellekään.

[Jeesus kielsi heitä kertomasta \(Matt. 17:9\). Myöhemmin he kertoivat \(2. Piet. 1:17-18\).](#)

Matt. 17:9. *Kun he laskeutuivat vuorenrintettä, Jeesus sanoi heille: "Älkää kertoko tätä näkyä kenellekään ennen kuin Ihmisen Poika on herätetty kuolleista."*

2. Piet. 1:17-18. *Hän (Jeesus) sai Jumalalta, Isältä, kunnian ja kirkkauden, kun hänelle kantautui Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." Tämän äänen me itse kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.*

Luuk. 9:37-41. Kun he seuraavana päivänä tulivat alas vuorelta, oli Jeesusta vastassa suuri ihmisjoukko. Muuan mies huusi väkijoukon keskeltä: "Opettaja, minä pyydän sinua: tule katsomaan poikaani, ainoaa lastani! Paha henki käy vähän väliä häneen kiinni. Hän alkaa yhtäkkiä huutaa, ja henki kouristaa häntä niin että vahto valuu suusta. Kun henki lopulta jättää hänet, hän on aivan näännyksissä. Pyysin opetuslapsiasi karkottamaan sen, mutta eivät he pystyneet." Silloin Jeesus sanoi: "Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun vielä on oltava teidän keskuudessanne ja kestettävä teitä? Tuo poikasi tänne."

[Jeesuksella oli halu saattaa tehtävänsä päätökseen mutta hän odotti Jumalan sille määräämää aikaa. Jeesuksen kuolinhetki oli ajoitettu tarkasti etukäteen, sillä Jeesus, Jumalan uhrikaritsa kuoli ristillä sillä hetkellä, kun pääsiäislammas oli määrä uhrata \(Joh. 18:28, 1. Kor. 5:7\).](#)

[Paavalillakin oli halu lähteä maailmasta kotiin Jumalan luo mutta hänenkin tehtävänsä maailmassa oli vielä kesken \(Fil. 1:21-24\).](#)

Joh. 18:28. *Kaifaksen luota Jeesus vietiin maaherran palatsiin. Oli varhainen aamu. Juutalaiset eivät itse menneet palatsiin sisälle, etteivät saastuisi vaan voisivat syödä pääsiäisaterian. (Jeesus opetuslapsineen oli syönyt pääsiäisaterian edellisenä iltana.)*

1. Kor. 5:7. *Puhdistakaa siis talonne hapantaikinasta, niin että teistä tulee uusi taikina.*

Happamattomiamhan te olettekin, sillä meidän pääsiäislampaamme, Kristus, on jo teurastettu.

Fil. 1:21-24. *Minulle (Paavalille) elämä on Kristus ja kuolema on voitto. Mutta jos jään tähän elämään, siitä hyötyy tehtäväni. En tiedä, kumman valitsisin, olen kahden vaiheilla. Haluaisin lähteä täältä ja päästä Kristuksen luo, sillä se olisi kaikkein parasta. Teidän vuoksenne on kuitenkin parempi, että jään eloon.*

Luuk. 9:42-43. Vielä pojan tullessakin henki paiskasi hänet maahan ja kouristi häntä. Mutta Jeesus käski ankarin sanoen saastaista henkeä poistumaan, paransi pojan ja antoi hänet isälle takaisin. Kaikki olivat hämmästyksen vallassa, kun näkivät Jumalan voiman ja suuruuden.

[Sairaaseen Jeesus kosketti. Pahan hengen vallassa olevaan Jeesus ei koskenut vaan Jeesus puhui käskien henkeä lähtemään.](#)

Luuk. 9:43-45. Kun kaikki hämmästelivät Jeesuksen tekoja, hän sanoi opetuslapsilleen: "Painakaa mieleenne, mitä teille sanon: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin." Opetuslapset eivät ymmärtäneet, mitä hän näillä sanoillaan tarkoitti. Se jäi heiltä salaana, niin että he eivät käsittäneet hänen puhettaan eivätkä rohjenneet kysyä häneltä sen merkitystä.

["Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin". Jeesus tiesi, mitä profeetta Jesaja oli Hänestä kirjoittanut. Jesajan profetia toteutui Jeesuksessa täydellisesti \(Jes. 52:13 - 53:12\). Meidän tähtemme Jeesus valitsi ristin.](#)

Jes. 52:13 - 53:12. Katso, minun palvelijani menestyy: hänestä tulee korkea, ylhäinen ja suuri. (Jeesus nousi kuolleista pitäen käsissään kaikkea valtaa taivaassa ja maan päällä.) Ja kuitenkin monet järkyttyivät hänet nähdessään - tuskin häntä enää ihmiseksi tunsu, niin kammottavasti hänet oli runneltu. (Ristiinnaulitut ruoskittiin ennen ristiinnaulitsemista. Jotkut kuolivat jo ruoskinnan aikana.) Mutta hän saattaa vielä ihmetyksiin kansat, hänet nähdessään kuninkaat mykistyvät, sillä sen, mitä heille ei koskaan kerrottu, sen he saavat nähdä, mistä he eivät ikinä ole kuulleet, sen he saavat nyt kokea. Kuka uskoo meidän sanomamme? Kuka ymmärtää Herran käsivarren voiman? (Jumalan voima ja suuruus on nyt vielä toistaiseksi kätkeytyneenä ristin varjoon.) Hän kasvoi Herran edessä kuin vähäinen verso, kuin vesa kuivasta maasta. Ei hänellä ollut vartta, ei kauneutta, jota olisimme ihailleen katselleet, ei hahmoa, johon olisimme mieltyneet. Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava, josta kaikki käänsivät katseensa pois. Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet. (Jeesus syntyi köyhään perheeseen. Hänellä ei ollut oppiarvoa. Maallisessa hierarkiassa korkealla olevat syrjivät Jeesusta sillä Hän ei suostunut heidän johdateltavakseen. Ja lopulta, ristillä alastomana viruessaan, Hän oli pilkan ja ivan kohteena.) Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan, (Puuhun ripustettu oli Jumalan kiroama.) vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet. Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielle. Mutta Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen. (Joka tämän uskoo, sen Jumala siirtää kuolemasta elämään. Joka ei tätä usko, pitää itse itseään kadotustuomion alaisena.) Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen, ei hän suutansa avannut. Kun karitsa, jota teuraaksi viedään, niin kuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutansa avannut. Hänet vangittiin, tuomittiin ja vietiin pois (Ilman tutkintoa, ilman tuomiota hänet vietiin pois) - kuka hänen kansastaan siitä välitti? Hänet syöstiin pois elävien maasta, hänet lyötiin hengiltä kansansa rikkomusten tähden. Hänet oli määrä haudata jumalattomien joukkoon. (Ristiinnaulitut yleensä haudattiin joukkohautaan tai heitettiin tunkiolle.) Rikkaan haudassa hän sai leposijansa. (Jeesus haudattiin rikkaan Joosef Arimatialaisen hautaan.) Koskaan hän ei ollut harjoittanut vääryyttä, eikä petos ollut noussut hänen huulilleen. Herra näki hyväksi, että hänet ruhjottiin, että hänet lävistettiin. (Jeesuksen kylki lävistettiin keihäällä. Ristin nauhat lyötiin ranteiden ja kantapäiden läpi.) Mutta kun hän antoi itsensä sovitusuhriksi, hän saa nähdä sukunsa jatkuvan, (Jeesuksen sisaria ja veljiä ovat kaikki Häneen uskovat.) hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kauttaan. Ahdistuksensa jälkeen hän näkee valon, ja Jumalan tunteminen ravitsee hänet. Minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, heidän pahat tekonsa hän kantaa. Minä annan hänelle paikan suurten joukossa, hän saa jakaa saalista mahtavien kanssa, koska hän antoi itsensä kuolemalle alttiiksi ja hänet luettiin rikollisten joukkoon. (Jeesuksen kanssa ristiinnaulittiin kaksi rikollista.) Hän otti kantaakseen monien synnit, hän pyysi pahantekijöilleen armoa. (Jeesus sanoi ristillä: "Isä, älä lue heille syyksi tätä tekoa.")

Luuk. 9:46-47. Opetuslasten kesken syntyi kiistaa siitä, kuka heistä oli suurin. Jeesus tiesi, mikä ajatus heillä oli mielessään.

Opetuslapset olivat vielä tässä vaiheessa kykenemättömiä ymmärtämään sitä, että Jeesus on kärsivä Messias, koska hekin odottivat maallista Messias-kuningasta. Maallisen kuninkaan rinnalla heistä kaikista tulisi mahtimiehiä, sitä he pitivät varmana mutta kuka heistä olisi se suurin. Paholainen oli tarjonnut juuri tällaista maallista suuruutta Jeesukselle. Jeesus kuitenkin torjui "pikatien onneen" ja pysyi valitsemallaan ristin tiellä (Matt. 26:51-54, Joh. 18:36, Ilm. 11:15).

Matt. 26:51-54. Yksi Jeesuksen seuralaisista ryhtyi vastarintaan (kun Jeesusta tultiin pidättämään), veti miekkansa esiin ja iski ylipapin palvelijaa niin että tältä irtosi korva. Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pane miekkasi tuppeen. Joka miekkaan tarttuu, se miekkaan kaatuu. Luuletko, etten voisi pyytää apua Isältääni? Hän lähettäisi tänne heti kaksitoista legioonaa enkeleitä ja enemmänkin. Mutta kuinka silloin kävisivät toteen kirjoitukset, joiden mukaan näin täytyy tapahtua?"

Joh. 18:36 ed. käännös. Jeesus vastasi (Pilatukselle): "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä". (Jeesus tulisi kuninkaana vasta myöhemmin.)

Ilm. 11:15. *Seitsemäs enkeli puhalsi torveensa. Taivaassa kajahti monien äänten huuto: Koko maailman kuninkuus on nyt tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja ikuisesti.*

Paholainen yrittää saada Jeesukseen uskovia kristittyjä luopumaan Jeesuksesta Kristuksesta ristiinnaulittuna. Yksi paholaisen menetelmistä on tyrkyttää ylösnoussutta "voima-kristusta" yksipuolisesti siten, että ristin pahennus olisi uskovalle jo taakse jäänyttä elämää. Jeesus on kyllä ylösnoussut ja on taivaassa mutta niin kauan kun me itse vielä olemme täällä maailmassa, me tarvitsemme syntiemme vuoksi Jeesusta Kristusta ristiinnaulittuna joka päivä (Luuk. 9:23, 1. Kor. 1:17-18, Gal. 6:14, Fil. 3:18, 1. Kor. 11:26).

Luuk. 9:23. *Jeesus sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.*

1. Kor. 1:17-18. *Eihän Kristus lähettänyt minua (Paavalia) kastamaan vaan julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan viisain puhein, koska Kristuksen risti silloin menettäisi merkityksensä. Puhe ristikästä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.*

Gal. 6:14. *Minä (Paavali) taas en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristikästä. Siinä on maailma minulle ristiinnaulittu ja minä maailmalle.*

Fil. 3:18. *Olenhan usein sanonut teille ja nyt sanon aivan itkien, että monet elävät Kristuksen ristin vihollisina.*

1. Kor. 11:26. *Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta (ehtoollisen vietto), te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee.*

Luuk. 9:47-48. Hän (Jeesus) nosti viereensä lapsen ja sanoi heille: "Joka minun nimessäni ottaa luokseen tämän lapsen, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa minut luokseen, ottaa sen, joka on minut lähettänyt (Isän Jumalan). Se teistä, joka on kaikkein pienin, on todella suuri."

Jeesus käänsi suuruus-käsitteen pääläelleen. Ihmisen omalle vanhalle luonnolle on myrkyä suostua pieneksi. Kuvaavaa on eräs kuulemani kertomus; "Mies valitti kristillisessä kokouksessa "hurskaasti" toiselle, miten huono hän on. Toinen totesi siihen, että niin sinä oletkin. MITÄ SINÄ SANOIT, kuinka sinä voit olla sitä mieltä, ja kuka sinulle on sellaista minusta kertonut; oli vastaus."

Ei kaikki pienuus ole oikeaa pienuutta. Jeesuksen puheessa on tärkeä kohta, jonka me liian usein jätämme lukematta, "minun nimessäni". Vasta kun meidän oma vanha luontomme on ristiinnaulittu Kristuksen kanssa, voi Jumalan Pyhä henki vaikuttaa meissä oikeanlaista pienuutta (Room. 6:6).

Room. 6:6. *Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia.*

Meidän ei tarvitse puolustaa Jumalaa. (Hän puolustaa meitä.) Riittää kun puhumme ja elämme Hänen sanansa mukaan. Meidän ei tarvitse puolustaa edes itseämme. (Saamme kyllä niin tehdä.) Meidän tulisi puolustaa pieniä ja heikkoja, niitä, jotka eivät itse siihen kykene. Ottaa heidät luoksemme Jeesuksen nimessä.

Luuk. 9:49-50. Johannes sanoi silloin: "Opettaja, me näimme erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei seuraa sinua meidän joukossamme." Mutta Jeesus vastasi: "Älkää estäkö. Joka ei ole teitä vastaan, on teidän puolellanne."

"Johannes sanoi silloin" ... *Ottikohan Johannesta päähän se, että Jeesus asetti kaikki lapset hänen ja kaikkien muidenkin opetuslasten edelle. Hän oli sentään opetuslapsi, hän seurasi Jeesusta, hänellehän Jeesus oli antanut vallan parantaa sairaita ja karkottaa pahoja henkiä. Siksiköhän Johannes alkoi tässä yhteydessä puhua ulkopuolisesta henkien manaajasta. Ajatuksena on voinut olla; "Kai me sentään olemme tuon ulkopuolisen yläpuolella. Hän ei ole meidän joukossamme." Ihmisen oma syntinen luonto sanoo näin (Gal. 5:19-20). Jeesuksen vastaus sisältää sen toteamuksen, että opetuslapsetkaan eivät päätä sitä, kuka on Hänen seuraajansa. Sen tekee Jeesus itse. Pietarikin sai myöhemmin tässä asiassa opetuksen, kun Jumala lähetti hänet pakanoiden luo Korneliuksen kotiin (Apt. 10:19-20, 28).*

Gal. 5:19-20 ed. käännös. *Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: ... eriseurat, lahkot, Apt. 10:19-20, 28. Pietarin yhä pohtiessa näkyään Henki sanoi hänelle: "Kolme miestä kysyy sinua. Mene alas ja lähde epäröimättä heidän mukaansa. Minä olen lähettänyt heidät." ... Hän (Pietari) sanoi heille (Korneliuksen kodissa oleville): "Niin kuin tiedätte, juutalaisen ei ole sallittua seurustella toiseen kansaan kuuluvien kanssa eikä mennä heidän luokseen. Jumala on kuitenkin osoittanut minulle, ettei ketään ihmistä saa pitää epäpuhtaana tai saastaisena.*

Liian usein me, jotka luulemme olevamme viisaita ja asioista paremmin perillä olevia kuin muut, lokeroimme muita kristittyjä sen mukaan, ovatko he meidän kanssamme samaa mieltä vai ei. Esimerkiksi eräs sananjulistaja "ylisti" kanssaan yhdessä asiassa samaa mieltä olevaa ateistia mutta "tuomitsi" siinä asiassa kanssaan eri mieltä olevan toisen kristityn julistajan (1. Kor. 6:6-7). Tällainen menettely ei rakenna vaan repii. Kun me elämme omassa elämässämme todeksi ristinsanomaa Jeesuksen Kristuksen sovintokuolemasta, me olemme suolana maailmassa (Matt. 5:13, Mark. 9:50, Kol. 4:5-6). Raamatun ulkopuolisesta Viisauden kirjasta (Salomon viisaus 2:14) käy hyvin ilmi se, mitä jumalattomat sanoivat silloin ja mitä he sanovat nyt, kun sellaisen kristityn olemus, jossa Kristus on saanut muotoa, kirvelee heidän "haavoissaan"; "Hänestä on tullut elävä syytös meitä vastaan, ajattelumme ei hänelle kelpaa. Jo hänen näkemisensä masentaa."

1. Kor. 6:6-7. *Veli siis käy oikeutta veljeään vastaan, ja vielä epäuskoisten edessä! Jo se, että yleensä käräjöitte keskenänne, on teille tappioksi. Miksi ette ennemmin kärsi vääryyttä? Miksi ette ennemmin anna riistää itseltänne?*

Matt. 5:13. *"Te olette maan suola. Mutta jos suola menettää makunsa, millä se saadaan suolaiseksi? Ei se kelpaa enää mihinkään: se heitetään menemään, ja ihmiset tallaavat sen jalkoihinsa.*

Mark. 9:50. *Suola on tarpeellista. Mutta jos se menettää suolaisuutensa, millä te sen suolaatte? Olkoon teissä suola itsessänne ja eläkää sovussa toinen toisenne kanssa."*

Kol. 4:5-6. *Suhtautukaa viisaasti ulkopuolisiin, käyttäkää sopivaa hetkeä hyväksenne. Puhukaa aina ystävällisesti, kuitenkin sananne suolalla höystäen. Teidän on tiedettävä, miten kullekin vastaatte.*

Juuri meidän jokaisen, tällaisten syntisten puolesta, Jeesus antoi henkensä ristillä. Meidän tehtävänämme on ottaa Jumalan tarjoama armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi (2. Kor. 5:19 – 6:1).

2. Kor. 5:19 – 6:1. *Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan. Me olemme siis Kristuksen lähettäjiä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden. Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi!*